

2012/05/11

ولی احمد نوری

تأییدی بر موافقتنامه همکاری های درازمدت ستراتیژیک

بین افغانستان و امریکا

پورتال افغان جرمن آنلاين که از چندین سال بدینسو مواضع آگاهانه و صادقانه خود را از دو اصل اساسی مبتنی بر دفاع از آزادی و منافع ملی به ثبوت رسانده است از جمله در مورد پیشنهاد دولت اضلاع متحده امریکا در باره ایجاد پایگاه و حمایت از افغانستان در مبارزه علیه فعالیت های تروریستی بنا برمشهود بودن تهدید هایی از جانب بعضی دولت های همسایه، قبلاً روی آن بحث های موافق و مخالفت بطور آزاد در پورتال (A.G.O.) خاصاً در بخش نظرخواهی آن صورت گرفته بود و علاوه بر آن به کمک جناب محترم آقای عارف عباسی برای مدت بیشتر از دو ساعت نیز بحث زنده ای از طریق تلویزیون پیام افغان به راه انداخته شد که در یک طرف از موضع موافق جناب محمد نعیم بارز و اینجانب ولی احمد نوری و از جهت مخالف مساله محترم دوکتور عثمان روستار تره کی انجام یافت و در پایان وقتی نظرات شنوندگان ارائه گردید معلوم شد که بیشتر و قاطعانه تر نظر دو نفر اول مورد توجه و تأیید شنوندگان قرار گرفته است.

اینک پس از گذشت هژده ماه « موافقتنامه همکاری های درازمدت ستراتیژیک » از سوی هر دو رئیس جمهور افغانستان و اضلاع متحده امریکا به امضا رسیده است، خوشبختانه بخوبی می رساند که کاملاً در جهت خیر و منفعت افغانستان بوده اما دولت های متخاصم با افغانستان و زودتر از همه حکومت آخندی ایران صدای مخالفت شانرا بلند کرده و توصل به توطئه ها شده است، تا اگر به زعم خود بتواند از طریق نوکران داخلی و جیره خواران خود در مشرانو جرگه و یا ولسی جرگه از تأیید آن جلوگیری نماید، ولی خوشبختانه برخلاف تلاش های مذبوحانه سفیر و دیگر دست اندرکاران دولت ایران در افغانستان از سوی هر دو ارگان دولتی و مردم افغانستان به عکس العمل شدیدی مواجه شده و این نوع حرکت ها را دخالت صریح و غیر مجاز در امور داخلی افغانستان دانسته اند.

با این حال اکنون که متن کامل توافقنامه مذکور در پورتال افغان جرمن آنلاين جهت نظر خواهی گذاشته شده، چه بهتر که از آغاز این بحث در سایت افغان جرمن آنلاين یکی دو نوشته که نشانگر موضع سایت باشد بار دیگر در همین فرصت بروی صفحه آورده شود تا خوانندگان محترم با درکی از موضع حال و گذشته سایت در جریان قرار گیرند.

به اجازه پورتال افغان جرمن آنلاين اولین نوشته خویش را که بتاريخ 18 فروری 2011 راجع به پایگاه های نظامی امریکا نوشته بودم و در همان تاریخ در صفحه تحلیلات پورتال افغان جرمن آنلاين به طبع رسیده بود، برای مطالعه مجدد خوانندگان و علاقه مندان این موضوع حیاتی کشور دوباره بدست نشر می سپارم.

2011/02/18

ولی احمد نوری

نگاهی به پیشنهاد پایگاه های نظامی امریکا در افغانستان

و اشاره به تجارب پایگاه های آن در کشورهای دیگر!

مصاحبه محترمه میرمن فرزانه فارانی را با جناب استاد محمد اسحاق نگارگر در بخش صوتی پورتال افغان جرمن آنلاين شنیدم، تصور می رود افکار آقای نگارگر تا هنوز تحت تاثیر تبلیغات دولت شوروی سابق و دولت مردم چین در قبال دولت

د پانو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرولو مخکي په خیر و لولی

امریکا و دولت های غرب قرار داشته که هر گفتار و کردار به اصطلاح امپریالیست ها را در هر کشوری مطلقاً بسود آنها و به ضرر کشور های دیگر دانسته که می باید هر طور شده به رد آن پرداخته شود.

مسأله بیطرفی افغانستان به تاریخ پیوسته است و سی سال است که افغانستان از مدار بیطرفی خود خارج شده و در آتش رقابت طرف های قدرتمند جهان و دولت های همسایه می سوزد.

اما در قرن بیست و یکم دیگر برای افغانستان حالت بیطرفی مفهوم ندارد، با حدوث فاجعه 11 سپتمبر 2001 در امریکا، افغانستان در محراق جنگ و توجه جامعه جهانی قرار گرفته و اینک 46 کشور عضو ناتو تحت رهبری امریکا با توافق و هدایت شورای امنیت سازمان ملل متحد به افغانستان سرازیر شده اند و با تمام امکانات نظامی و جنگ افزارهای مدرن تلاش دارند تا افراطیون مذهبی و تروریست ها را بر سر جای شان بنشانند، ولی بنا بر مداخلات مستقیم و سری همسایگان افغانستان چون پاکستان و ایران و سایر کشورهای منطقه، که در تربیت و تجهیز و گسیل افراطیون دست دارند، با وجود دادن هزاران قربانی از نیروهای خارجی و داخلی در ظرف ده سال به آوردن ثبات و امنیت به افغانستان موفق نگردیده اند. و معلوم نیست این حالت تاچه وقت دیگر ادامه خواهد یافت مسلماً تا سال 2014 پایان نخواهد یافت.

افغانستان امروز میدان اصلی بازی بزرگ جدید قدرت های جهان و منطقه است و نمی تواند بیطرف باقی بماند. و هیچکسی هم بقای افغانستان را از دست همسایگان طماع آن تضمین کرده نمی تواند. در درجه اول پاکستان و ایران هر یک تلاش میکنند که از طریق حملات چریکی و عملیات انتحاری قوای امریکا و ناتو را وادار کنند تا از افغانستان خارج گردند، هدف اینها از خروج امریکا و ناتو از افغانستان به این معنی نیست که آنها حاضر اند دست از مداخله و بی ثبات ساختن افغانستان بردارند، آنها و برخی دیگر از همسایگان در تلاش هستند تا بعد از خروج امریکا و قوای بین المللی از افغانستان، این کشور را تکه و پارچه کرده و هر یک بخشی از آنرا برای خود بردارد. همین اکنون پاکستان طالبان و حزب اسلامی حکمتیار را برای بلعیدن افغانستان در اختیار خود دارد و همچنان ایران حزب وحدت اسلامی و لطیف پدram و اعضای جمعیت اسلامی خاصاً اسماعیل خان وزیر آب و برق و حفیظ منصور به رهبری بحران الدین ربانی را برای یک چنین روزی حمایت کرده و میکند تا بعد از خروج امریکا و ناتو از افغانستان پارچه ای از پیکر افغانستان را جدا کرده و به کشور خود ملحق بسازد. ازبکستان و ترکیه نیز، رشید دوستم را برای روز مبادا در آغوش گرفته تا سهم خود را به وسیله او از کیک افغانستان بردارد.

پس افغانستان برای بقا و حیات خود چاره بی جز داشتن یک حامی ستراتیژیک قوی ندارد و چه بهتر که چنین حامی و مدافع قدرتمند و ثروتمند و دور از همسایگی او باشد که هم بقای کشور را تضمین کند و هم از پهلوی آن خیری به مملکت ما برسد. مسأله پایگاه های نظامی دایمی در کشور، نباید از سوی وطن دوستان افغان خطرناک جلوه داده شود، مخصوصاً از طرف شخص فهیمی چون جناب استاد اسحق نگارگر. من به جناب نگارگر بسیار حرمت دارم ولی با حرف های شان که در این مصاحبه گفته اند مؤافق نیستم و از پورتال عزیز افغان جرمن آنلاین خواهش دارم تا این موضوع مهم و حیاتی کشور را در دریچه نظر خواهی پورتال قرار دهند که ما بتوانیم از نظریات گوناگون و اندیشه های موافق و مختلف مردم خود در این باره مطلع شده و در قضاوت خود مرتکب اشتباه نشویم.

افغانستان از سی سال است که در محراق خطر قرار گرفته است و برای نجات خود از خطرات سهمناک همسایگان چاره بی جز چنگ زدن به دامن امریکا به عنوان یک شریک و هم پیمان ستراتیژیک راه دیگر ندارد. به نظر این هیچمدان، ساختن پایگاه های دایمی نظامی امریکا در افغانستان برای ما گذشته از مفاد اقتصادی آنچه بیشتر مهم است حفظ تمامیت ارضی کشور و امنیت داخلی در برابر دشمنان داخلی و خارجی که ما را در برابر دخالت های بیشرمانه آنها تضمین میکند.

امریکا همین اکنون در پاکستان، عراق، عربستان سعودی و هم در بحرین و قطر و در ترکیه پایگاه های دایمی نظامی دارد، هیچیک از کشور های مذکور از وجود پایگاه های نظامی امریکا بجز مفاد ضروری ندیده اند، و یقین دارم هیچیک از باشندگان

د پانیو شمیره: له 2 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوئې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلېکنې دلېکنیزې ښې پازوالې د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په ځیر و لولئ

این کشور ها خود را غلام تصور نمی کنند. پس ما نیز از وجود چنین پایگاه ها ضرری نخواهیم دید و نباید از آن حراسی در دل راه دهیم.

آنهایی که مخالف چنین پایگاه هایی در کشور اند، آنها بجای منافع افغانستان، بیشتر به منافع ایران و چین و پاکستان می اندیشند. در حالیکه باید برای ما افغانها، منافع کشور ما ارجح باشد، نه منافع کشورهای مداخله گر و همسایه های مغرض، طماع و مترصد بلعیدن افغانستان.

تبصره ای بر نظر بشاعلی ویس ناصری :

امروز 11 می 2012 در دریچه نظرخواهی پورتال افغان جرمن آنلاین گفته های آقای ویس ناصری نماینده جمعیت اسلامی «بحران الدین ربانی» و شورای نظار «احمد شاه مسعود» فقید در المان را، که به سوال نامه نگار رادیو دری مشهد گفته است، خواندم. آقای ویس جان ناصری مثل استاد سید مسعود استادش (استاد پوهنخی اقتصاد پوهنتون کابل) به عوض اینکه به حیث یک فرزند صدیق و خیرخواه این مرزبوم قبل از همه از منافع ملی و علیای کشورش دفاع کند و به مردم ستم کشیده و دریدر افغانستان، وطن آبایی اش ببیند، به حیث وکیل الدعوی ایران شدیداً از این کشور همسایه دفاع نموده و تشویش و نظرات منفی اش را در مورد امضای موافقتنامه همکاری های درازمدت افغانستان و امریکا اظهار داشته است.

این سخنان ویس ناصری که در حقیقت از سرنای خصمانه، دشمنانه و مداخله گرانه همسایه های افغانستان مخصوصاً ایران بیرون شده است به یک پاسخ دیگر مشرح نیاز دارد. ولی دم دست همین نوشته بالا را که تبصره ای بر نظریات استاد نگارگر گرامی بود، خدمت جناب وکیل الدعوی کشور های منطقه؟! بگفته خودش تقدیم میکنم.

پایان

د پانو شمیره: له 3 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څیر و لولئ